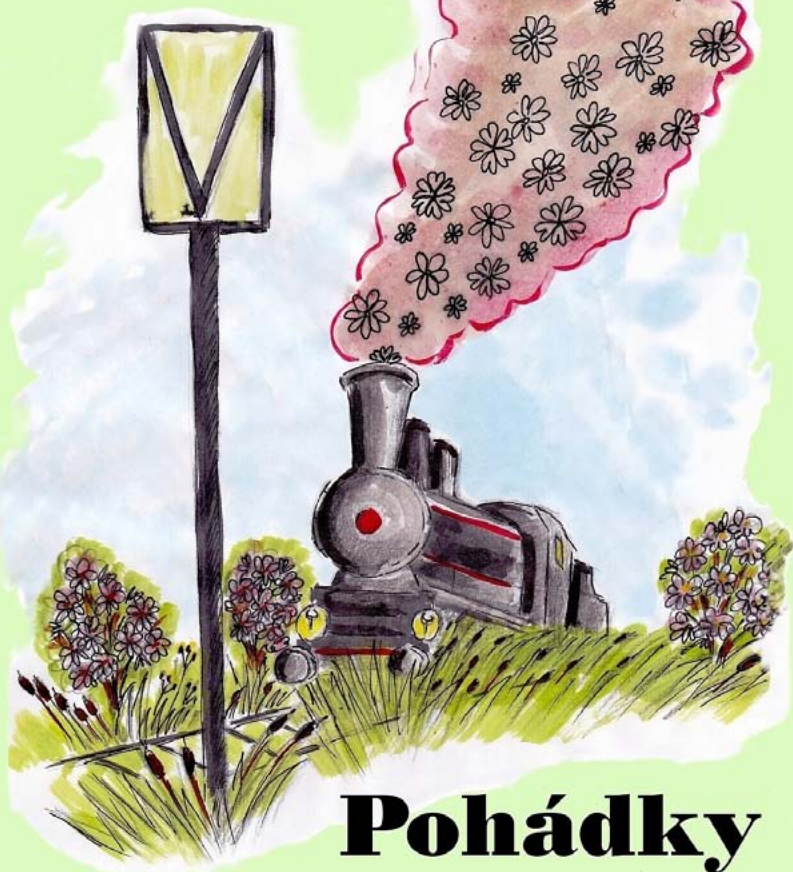

ROMAN KOZÁK

**Pohádky
ze šumavských lokálek**

POHÁDKY
ze šumavských lokálek

ROMAN KOZÁK

Roman Kozák

Volary 2013

Vydalo

Nakladatelství Petr Čmerda - DriftBooks

Tolarova 355, Volary
jako e-knihu No. 5
rok vydání 2013
(pouze elektronické vydání)
www.driftbooks.eu

Konverze do elektronických formátů Lukáš Vik:

www.tvorbaeknih.cz

Databook.cz

odpovědný redaktor: Petr Čmerda

ilustrace: Jarmila Kúsová

Roman Kozák © Volary 1993, 2013

ISBN 978-80-87741-12-2 (Formát PDF)

ISBN 978-80-87741-13-9 (Formát ePub)

ISBN 978-80-87741-14-6 (Formát Mobi)

Těm, kteří mávají vlakům

Výpravčí v červené čepici je pánem nad všemi vlaky jak ve stanici, tak na trati. Správný výpravčí si musí vědět rady dočista vždycky a zpoždění vlaku mrzí správného výpravčího víc než cestující. Strašákem pro všechny výpravčí je takřečený mangl. Že nevíte, co to je? Inu, mangl je zelený lístek, na kterém stojí psáno třeba: „Vysvětlete, proč stál polední vlak čtvrt hodiny před semaforem vaší stanice!“ nebo „Napište, co se stalo na trati, že lokomotiva se zeleným komínem přijela do nádraží o půl hodiny později, než měla!“

Takovýto lístek posílají výpravčím inspektoři z ředitelství, a podle toho, jak výpravčí zpoždění vysvětlí, ho buď potrestají, nebo nepotrestají. Protože některé zpoždění vlaku je zaviněné a některé nezaviněné. Ať tak či tak, zpoždění vlaku je pro železničáře ostuda, a takovou viditelnou ostudou pro výpravčího je právě zelený mangl.

I stalo se, že do jedné šumavské stanice, kde se sbíhají tři horské tratě, začaly mladému panu výpravčímu z ničeho nic chodit mangly jeden za druhým. Pan výpravčí se se nad manglem vždycky trochu zasníl, a potom na něj svým zlatým perem napsal: „Vlak ten a ten byl zpožděn z toho důvodu, že jsem nebyl během služby v dopravní kanceláři, jak je nařízeno, neboť jsem našim novým motoráčkům vyprávěl pohádky, aby se přes noc v depu nebály.“ A pak se pan výpravčí pokaždé usmál a rovnou tu pohádku na zadní stranu manglu napsal. Potom dal zelený mangl do obálky, orazítkoval ji služebním razítkem a poslal do Budějic.

Na ředitelství se nejprve hrozně zlobili. „Taková drzost! Ten pan výpravčí si z nás dělá legraci!“ Ale pak nejmladší pan inspektor povídá: „Páni kolegové, co kdybychom si napřed tu pohádku pěkně celou poslechli?“

Ostatní inspektoři se nejprve zakabonili, ale nakonec si řekli, že to vlastně není špatný nápad a usadili se pohodlně v křeslech. Nejstarší inspektor si nasadil brýle a začal pohádku nahlas číst.

Pojednou to tam bylo jeho durdění, ta tam byla přísnost jeho kolegů. Všichni pozorně poslouchali pohádku ze šumavské staničky,

a protože se jim moc a moc líbila, tak panu výpravčímu zpoždění odpustili.

A tak tomu od té doby bylo pokaždé, když na volarské nádraží přišel mangl za zpožděný vlak.

O neposlušném semaforu

Za časů, kdy ještě v Černém Kříži sloužival výpravčí, došlo na starý semafor. Už měl svá léta, a tak není divu, že byl celý prohloďaný rzí, a na to, že by přečkal další šumavskou zimu, by nikdo nevsadil ani šesták.

A tak na jeho místo před nádraží „U černého kříže“, jak se totiž stanice Černý Kříž dříve jmenovala, dali zbrusu nový semafor. Leskl se novým zánovním lakem a jeho červenobílý stožár byl jediným veselým zjevem v tomto zapadlém a zádumčivém lesním koutě.

Nový semafor si z toho zprvu nic nedělal, ale pak mu přece jen začalo být smutno. Byl rád za každou mašinku, která kolem něho projela. Jenom se mu zdálo, že mašinky si ho moc nevěšují. A jak mu bylo smutněji a smutněji, začal jednoho dne na každou mašinku mávat na pozdrav svým červenobílým ramenem. Mával jím nahoru a dolů, a znovu nahoru, znovu dolů, a zase nahoru, a zase dolů.

A to vám nastala mela! To byl najednou zmatek! Nejen mašinky, ale i strojvůdci, ba i sám pan výpravčí nevěděli, co se děje. Jenom zázrakem nedošlo k žádnému neštěstí!

Jen co pan výpravčí zjistil, kdo způsobil všechen ten nebezpečný rozruch, odpojil od neposlušného semaforu všechny dráty a nechal ho napospas větru a dešti.

Divíte se, jak se dá jezdit bez semaforu? Inu, jde to! Výpravčí si musí vědět rady vždycky, a to by bylo, aby si pan výpravčí z Černého Kříže neporadil s jedním neposlušným semaforem!

Za nějaký čas mašinka s červenými koly uslyšela před Černým Křížem jakési kňourání. Rozhlížela se kolem, ale kde nic, tu nic. Jenže kňourání neustávalo, a tak mašinka zastavila docela.

„Kdo to jen může být?“ rozhlížela se zvědavě kolem sebe. „Koloušci jsou už odrostlí a zajáci nemají proč kňourat,“ mudroval služební vagón, a tu si všiml, že po stožáru nedalekého semaforu stékají veliké kapky.

„Že by kňoural ten neposlušný semafor?“ napadlo mašinku i služební vagón zároveň. A skutečně!

„Ou, ou, prosím, já už budu poslouchat, ou, ou, jenom mě tu nenechávejte o samotě, ou, mě se stýská ...,“ kňoural semafor tak smutně, že mašinka dojela do stanice a všechno panu výpravčímu pověděla.

Pan výpravčí došel k semaforu, a když se přesvědčil, že semafor myslí své polepšení vážně, zapojil ho opět, jak náleží.

Nový semafor se zaradoval, jako by kolem něho právě projel Modrý šíp, nejslavnějších z rychlíkových motoráků, co kdy po šumavských lokáلكách jezdily, a slíbil panu výpravčímu, že bez jeho rozkazu nehne ani brvou, natož svým červenobílým ramenem.

A tak od té doby, když mělo být rameno semaforu dole, bylo dole, a když mělo být nahoře, bylo nahoře. Přesně podle toho, jak pan výpravčí v červené čepici nařídil.

Ptáte se: „A co mašinky?“ Ty, když se dozvěděly, co bylo příčinou smutku nového semaforu, mu už nikdy, ale docela nikdy nezapomněly zahoukat na pozdrav.

A tak až zase někdy pojedete po šumavské trati, budete už vědět, že zvuková znamení neznačí jenom „Pozor na vlak!“. Mašinky svým pískáním a houkáním zdraví semafony podél trati a děkují jim za hlídání volné cesty.

„Hů! Huhů! Ahój – a děkujeme! Huh....!“7

Obsah

- O neposlušném semaforu / 7
- Jak se kluci učili pískat / 10
- O červeném motoráku / 14
- O neposedné kolejnici / 18
- O mašince s voňavým kouřem / 21
- O ubrečené mašince a borůvkových knedlicích / 24
- O trati, co vede kolem jezera / 29
- O zloději, který okrádal mašinky / 33
- O bludné výhybce / 37
- O srnce a panu železničáři Mrázkovi / 41
- O autorovi / 48

O autorovi

Roman Kozák, nar. 18. září 1965 v Podbořanech, od roku 1988 žije v šumavských Volarech. Profesí výpravčí, člen Stifterova pošumavského železničního spolku, v okolí šumavských lokálek znám též jako nástěnkář, velocipedista, houbař, fotograf, recesista a milovník zapomenutých časů... Jeho velkým koníčkem (krom psaní) je putování po šumných krajích (nejen šumavských).

Bibliografie:

Srdce Vltavy

Příběhy schované v žule

Pohádky ze šumavských lokálek

Další pohádky ze šumavských lokálek

Karel Čapek a Černý Kříž aneb Čas dlouhý, čas šumící

Neznámá válka pod Boubínem aneb Místo činu: Volary, Deutschböhmen, 1918

Hotelový sluha u každého vlaku

Nové Údolí aneb Vyprávění nejen o kolejích přes hranici

Volary 130 let městem

Další pohádky ze šumavských lokálek

Volarsko – edice Zmizelé Čechy

Volary, vlídná tvář Šumavy

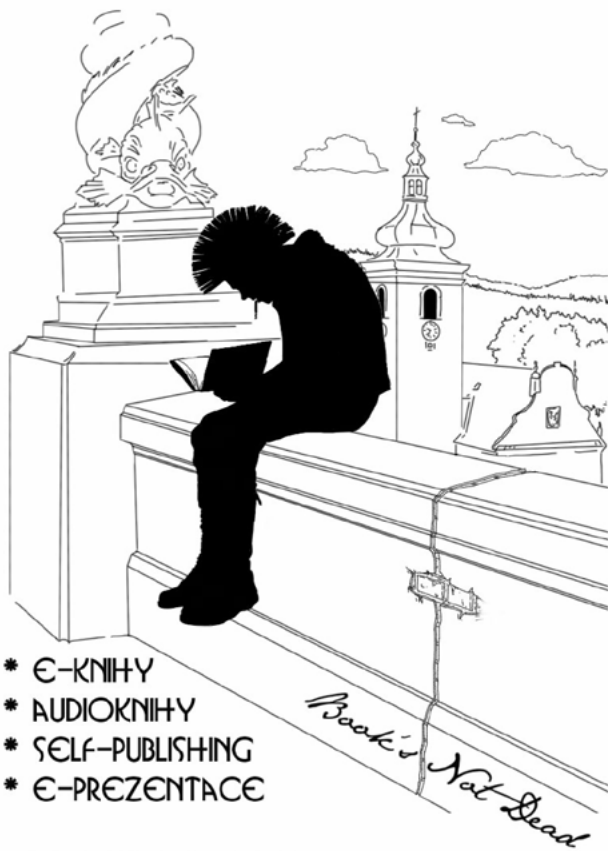
Pasov, zpáteční

Šumavské romance

Nositelé jízdního řádu

<http://romankozak.vesele.info/>

NAKLADATELSTVÍ PETR ČMERDA – DRIFTBOOKS

- * E-KNIHY
- * AUDIOKNIHY
- * SELF-PUBLISHING
- * E-PREZENTACE

WWW.DRIFTBOOKS.EU

Již vyšlo:

Jaroslav Pulkrábek

Šumavské povídání aneb Co v kronikách nenajdete

Ilustrace: Marie Petrmanová

Pověsti a báje z našeho okolí, které píše Jaroslav Pulkrábek, vycházejí dlouhodobě v sobotní příloze Prachatického Deníku. Padesát tajuplných, dobrodružných, ale i humorných příběhů, spolu s nádhernými ilustracemi Marie Petrmanové, nyní najdete v e-knize Šumavské povídání aneb Co v kronikách nenajdete. Výběr převyprávěných pověstí a autorských příběhů ze Šumavy autenticky zobrazující prostředí, život i mentalitu lidí v časech jenž smetlo nemilosrdné koště dějin.

ISBN 978-80-87741-00-9 (Formát PDF)

ISBN 978-80-87741-01-6 (Formát ePub)

ISBN 978-80-87741-02-3 (Formát MobiPocket)

www.driftbooks.eu

Již vyšlo:

Roman Kozák

**Příběhy schované v žule
aneb
Vyprávění o volarských božích mukách**

Stačilo pár desetiletí, a byla zapomenuta jména venkovských usedlostí, lesních křížovatek i celých měst. Pro lidi, kteří přišli do opuštěných šumavských vsí, jako by historie tohoto koutu světa nikdy neexistovala. Báli se jí jako přízraku, který není radno křísit k životu. Neuměli si přečíst švabachem psanou kroniku nalezenou na půdě, neznali jména světců, kteří chránili jejich domy...

Kniha vychází opět po osmnácti letech s upraveným a aktualizovaným textem.

ISBN 978-80-87741-03-0 (Formát PDF)

ISBN 978-80-87741-04-7 (Formát ePub)

ISBN 978-80-87741-05-4 (Formát MobiPocket)

www.driftbooks.eu

Naše knihy vás tížit nebudou.

Připravujeme:

Nakladatelství Driftbooks se chystá vydat jako e-knihy:

Roman Kozák

Další pohádky ze šumavských lokálek

Ivo Stehlík

Dřevorubecké pohádky

Jan Cempírek

Rafinérie

Jaroslav Pulkrábek

Šumavské povídání 2. díl

A další knihy zaměřené zejména na regionální, šumavskou tematiku.

Nakladatelství Petr Čmerda - DriftBooks

Tolarova 355, Volary
jako e-BOOK No. 3 a 4 v roce 2013
(pouze elektronické vydání)
www.driftbooks.eu

Konverze do elektronických formátů Lukáš Vik:
www.tvorbaeknih.cz